

Ár 2014, föstudaginn 11. júlí, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 45/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 24. mars 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 21. mars 2014. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 25. mars 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 25. apríl 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 29. apríl 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi, dagsettu 30. apríl 2014.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 11. júlí 2014.

II.

Málsatvik.

Þann 17. nóvember 2005 gaf sóknaraðili út veðskuldabréf að fjárhæð kr. 4.500.000 til FF. Skuldabréfið var tryggt með veði í A.

Þann 2. febrúar 2010 var gerð skilmálabreyting á ofangreindu veðskuldabréfi, þar sem gjaldföllnum afborgunum, vöxtum, verðbótum, dráttarvöxtum og kostnaði að fjárhæð kr. 125.610 var bætt við eftirstöðvar lánsins og var nýr höfuðstóll tiltekinn kr. 5.284.867. Þá var skuldara veitt heimild til að greiða þrjá gjalddaga að lágmarki kr. 30.000 inn á lánið á hverjum gjalddaga og skyldu áfallnir vextir leggjast við höfuðstól lánsins á gjalddaga og endurgreiðast með sama hætti og höfuðstóll þess.

Þann 15. júní 2012 var gerð önnur skilmálabreyting vegna vanskila á ofangreindu veðskuldabréfi, þar sem gjaldföllnum afborgunum, vöxtum, verðbótum, dráttarvöxtum og kostnaði að fjárhæð kr. 1.171.246 var bætt við eftirstöðvar lánsins og var nýr höfuðstóll þess tiltekinn kr. 6.242.503.

Þann 23. janúar 2014 var sóknaraðila sent bréf þar sem hún var upplýst um að lán sem áður voru hjá FF hefðu verið færð til varnaraðila.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 21. mars 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að allur lögfræðikostnaður u.þ.b. kr. 1.620.000 verði felldur niður.

Sóknaraðili kveður varnaraðila ekki hafa skoðað allt málið og að hún efist um vinnubrögð FFF. Telur hún að varnaraðili hafi ekki skoðað sögu hennar við FFF. Þegar hún hafi verið í sambandi við FF hafi FF verið að vinna í málum hennar á annan hátt. Einu svörin sem hún hafi fengið frá FFF hafi verið hvort hún gæti greitt næstu þrjá mánuði. Þegar reynt hafi verið að semja um greiðslur á eftirstöðvum lánsins hafi sama svar fengist og þegar hlé hafi verið gert á greiðslum hafi ekki náðst í neinn.

Sóknaraðili kveðst eitt sinn hafa náð tali af lögmanni FFF. Hafi hann tjáð henni að þar sem að lán þetta væri eina lánið á eigninni myndu þeir lítið vilja semja við hana. Hafi þeir ætlað að eignast húsið. Þá hafi komið upp mikill efi hjá sóknaraðila um að reyna að semja við fyrirtækið. Hafi hún haft samband við umboðsmann skuldara og varnaraðila.

Bendir sóknaraðili á að skrifað hafi verið undir lánið 15. júní 2012 en það hafi ekki verið vottað. Kveðst hún hafa vonast til þess að þegar lánið færi frá FFF gæti hún fengið réttláta upphæð á eftirstöðvar. Hafi hún alltaf staðið við greiðslur hjá FFF nema eitt sinn og næst hafi verið greidd tvöföld upphæð þann 21. janúar 2011.

Sóknaraðili kveðst hafa óskað eftir skilmálabreytingu hjá FF og síðan hafi lánið farið til FFF. Þá hafi hún ekki getað sætt sig við eftirstöðvar, kostnað og að lánið væri farið til FFF.

Sóknaraðili nefnir að hún hafi starfað í banka í yfir tuttugu ár og hafi talið sig þekkja bankaviðskipti hér í landi. Við að upplifa vinnureglur FFF hafi hún talið sig vera í öðru landi. Hafi hún alltaf haft trú á því að réttlát lög næðu yfir þetta fyrirtæki.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfu sóknaraðila verði vísað frá. Til vara er þess krafist að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili byggir aðalkröfu sína í fyrsta lagi á því að krafa sóknaraðila fullnægi ekki áskilnaði um skýrleika, sbr. e-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Varnaraðili bendir á að ómögulegt sé með lestri kvörtunarinnar að átta sig á því frá hvaða láni lögfræðikostnaðurinn stafir og hvernig hann sé fundinn út. Engar tölulegar forsendur séu útskýrðar í kvörtuninni og þau fylgigögn sem fylgi með sýni einungis yfirlit yfir veðskuldabréf nr. X og yfirlit yfir lögfræðikostnað á meðan það veðskuldabréf hafi verið í lögfræðiinnheimtu hjá FFF. Því sé nær ómögulegt fyrir varnaraðila að taka til varna. Varnaraðili bendir einnig á að hann hafi ekki verið með ofangreint skuldabréf í lögfræðiinnheimtu frá því að það hafi verið fært til bankans, né aðrar kröfur á hendur sóknaraðila. Varnaraðili hafi því ekki krafist sóknaraðila um lögfræðikostnað af neinu tagi.

Varnaraðili byggir aðalkröfu sína í öðru lagi á því að 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki standi í vegi fyrir því að krafa sóknaraðila verði tekin til efnismeðferðar. Varnaraðili byggir á því að sóknaraðili hafi

ekki gert neina kröfu á hendur varnaraðila og þar af leiðandi ekki veitt honum færi á að taka afstöðu til kröfu hennar áður en hún hafi beint kvörtun til úrskurðarnefndarinnar.

Til stuðnings varakröfu sinni vísar varnaraðili til þess að málatilbúnaður sóknaraðila sé mjög óskýr og erfitt að átta sig á hvernig fjárhæð kröfu hennar sé fundin út og á hverju krafa hennar byggir. Þegar af þeirri ástæðu beri að hafna kröfu sóknaraðila. Varnaraðila virðist sem krafa sóknaraðila snúi að skilmálabreytingu láns nr. X þann 15. júní 2012. Með þeirri skilmálabreytingu hafi vanskilum verið bætt við höfuðstól. Fjárhæð vanskila hafi þá numið kr. 1.171.246 og hafi samanstaðið að gjaldföllnum afborgunum, vöxtum, verðbótum, dráttarvöxtum og kostnaði en hafi ekki einungis verið lögfræðikostnaður líkt og sóknaraðili virðist halda fram. Varnaraðili kveðst hafa aflað upplýsinga frá FFF um fjárhæð lögfræðikostnaðar. Samkvæmt þeim upplýsingum hafi samtals verið tekið kr. 115.000 í kostnað á meðan lánið hafi verið í innheimtu frá 21. mars 2011 til 13. júlí 2012, en þar af hafi kr. 65.000 verið vegna útlagðs kostnaðar. Krafa sóknaraðila fái því ekki staðist.

Varnaraðili byggir á því að með undirritun sóknaraðila á veðskuldabréfið og skilmálabreytingar við það hafi sóknaraðili undirgengist þær skuldbindingar sem þar komi fram. Á skilmálabreytingunum komi skýrt fram að lánið hafi verið í vanskilum og að gjaldföllnum afborgunum, vöxtum, verðbótum, dráttarvöxtum og kostnaði hafi verið bætt við eftirstöðvar lánsins og hafi sóknaraðili ekki gert kröfu um að kostnaður vegna málsins yrði felldur niður á því stigi. Þá ítrekar varnaraðili að hann hafi ekki verið með ofangreint skuldabréf í lögfræðinniinnheimtu eða aðrar kröfur á hendur sóknaraðila. Varnaraðili hafi því ekki krafist sóknaraðila um lögfræðikostnað af neinu tagi.

Varnaraðili mótmælir málatilbúnaði sóknaraðila að því leyti sem hann fari í bága við málatilbúnað varnaraðila, þ.á.m. þeirri fullyrðingu sóknaraðila að undirritanir á skilmálabreytingu, dags. 15. júní 2012, hafi ekki verið vottaðar.

V.

Niðurstaða.

Samkvæmt 5. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki.

Í 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Í e-lið 6. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin fjalli ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Sóknaraðili krefst þess að allur lögfræðikostnaður u.þ.b. kr. 1.620.000 verði felldur niður.

Af framlögðum gögnum verður ekki ráðið að sóknaraðili hafi borið framangreinda kröfu upp við varnaraðila eða forvera hans.

Þá verður ekki af málatilbúnaði sóknaraðila eða framlögðum gögnum ráðið á hverju hún byggir framangreinda kröfu og útreikning á lögfræðikostnaði sem hún telur að varnaraðili sé að innheimta. Af þeim innheimtubréfum, sem hún hefur lagt fram, verður ekki séð að þessi krafa hafi verið sett fram.

Í ljósi framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá með vísan til 5. gr. og e-liðar 6. gr. samþykkt fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 11. júlí 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson

Jóhann Tómas Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Oddur Ólason